

*és meravellós ser important,
però és més important ser meravellós*

Richman, Milton

Toni Bestard, el realitzador bunyolí amb una trajectòria ja reconeguda en el terreny del curtmetratge ha vist com per segona vegada consecutiva una producció seva ha estat nominada als premis Goya de l'Acadèmia espanyola de cinema. **Joan Ferrer**, arianyer que interpretà un guàrdia civil al llac de les coves del Drac a la pel·lícula *El verdugo* de **García Berlanga**, ha vist com els ulls cinematogràfics de Bestard s'han fixat en ell tot a partir de la pretensió primera del realitzador de fer un curt sobre la pel·lícula —una de les millors de la història del cinema espanyol—. Al final, la força de l'escena, sens dubte una de les més emblemàtiques, ha donat lloc a aquest treball sobre la figura d'un actor fugaç. Un homenatge no ja a l'actor secundari sinó a aquells actors gairebé anònims —Joan Ferrer ni apareix als crèdits de la pel·lícula— que gaudeixen d'una breu escena incorporant imatge i en algunes ocasions, com aquesta, fins i tot veu. L'escena, interpretada per Bestard com una al·legoria del món grec és comparada amb el mite de **Caront**, errant dalt de la barca en un viatge d'ombres cap a la mort. A partir d'aquí, el documental reproduceix la història contada per Ferrer durant més d'un quart d'hora, amb tres minuts llargs del llargmetratge de Berlanga.

Caront ha fet un cop més el seu viatge i ha transportat un altre home gran —vet aquí la necrològica del mes—. Aquest altre home gran de qui parlem és **Fernando Fernán Gómez**, que ens ha deixat

un llegat cinematogràfic immens. La seva tasca de director i d'actor ha posat el punt i final a la seva, i nostra, *Belle époque* amb *El extraño viaje*, *Viaje a ninguna parte*. A canvi, ens deixa autèntiques *Meravelles*, *La mitad del cielo*, *La noche más hermosa*, *La lengua de las mariposas* i moltes altres referències poètiques; o són títols de les seves pel·lícules? És igual, tant se val, al capdavant *El mundo continúa*, però *Los ojos dejen rastro*, per tant les memòries del cine espanyol sempre portaran a lloc preferent el seu nom.

Per acabar, **Richard Fleischer**; allò que el mes passat fou la presentació dins un cicle de la producció d'aquest director nord-americà esdevé terreny de monocultiu durant el mes de desembre, amb l'única excepció de dues pel·lícules adreçades als nins i projectades en temps de vacances. Aquest mes de desembre serà el darrer en què farem ús de la sala 5 del cinema Augusta, dia 14 de desembre, devuit anys després de la seva inauguració es tornaran a obrir les portes del Centre de Cultura.

